

ut den som större pip, artbestämning osäker, berättar Mikael.

Flera skådare anlände, bl a **Uno** och **Magnus Unger**. Men fågeln var mycket svårsedd under första dagen och artbestämningen förblev oklar även om det mesta pekade på mongolpip. Först vid lunchtid dagen efter lyckades man få fågeln att exponera sig öppet. På plats var då bl a **Urban Olsson** som verifierade artbestämningen. Även **Per Alström** kunde bekräfta arttillhörigheten efter att ha fått en inspelning av lätet och sett bilder. Fågeln sågs fram till den 19 november.

Ytterligare en mongolpipärka hörde till hösten, nämligen en utsträckt fågel som peps ut av **Nils Kjellén** på Nabben den 15 november.

Kommentar: Den första mongolpipärkan för landet hittade **Ola Wizen** vid Kohlens hamn på Gotland den 18 november 1998. Om fjolårets obsar blir godkända är vi nu uppe i totalt fem svenska fynd.

Foto: Ottenby fågelstation/Kent Andersson

Ökensångare vid Ottenby

När **Håkan Lundkvist**, ansvarig för underhållet på Olands södra udde, gjorde ett sista varv i skymningen fredagen den 8 november i fjol fick han syn på en liten fågel i A-fällan.

– Den satt i den första albusken och när jag sparkade lite i busken flög den längre in i fällan och jag såg att det var en liten sångare. Sedan sjöng den en liten strof och helt plötsligt fattade jag ingenting, berättar Håkan.

– Den hade fladdrigt flykt och jag minns att jag en sekund tänkte på trädgårdsträdskrypare. Sedan satte den sig vid uttagslådorna och då trode jag att det trots allt var en sen törnsångare. Det var väldigt dåligt ljus.

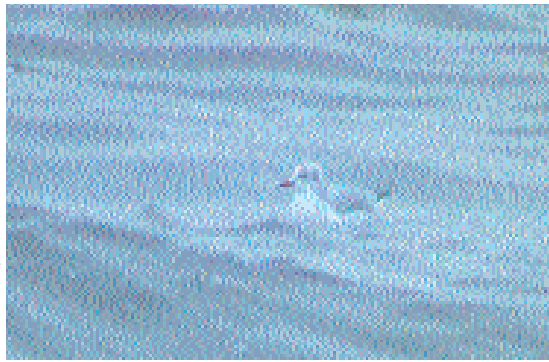
– När jag plockade ut den ur lådan såg jag den orange ögonringen och när jag förstod vad jag hade i handen rusade jag in på stationen och där blev det allmän uppståndelse.

Fågeln ringmärktes och släpptes. Dagen efter kunde den dock inte återfinnas.

Kommentar: Det finns tidigare 12 godkända fynd av ökensångare i Sverige.

Vinterns riktiga stänkare – en gammal trädmås i vinterdräkt utanför syddudden på Utlängan.

Foto: Lars-Gunnar Lundquist

LG vaskade fram vinterns stänkare

I många år har **Lars-Gunnar Lundquist** från Ronneby flera dagar i veckan – i ur och skur – bevakat Utlängan i Blekinge. Den 3 januari i år smällde han till med vinterns stänkare – en gammal trädmås i vinterdräkt!

– Jag åkte ut med morgonbåten och ägnade en stor del av dagen åt att försöka filma en hona alförrådare på syddudden. Det var rejält kallt och batteriet tog stryk i kylan berättar LG.

Strax efter kl 13 fick han i ögonvrån se en mås fladdra i vattenlinjen.

– Den var liten och det första jag tänkte på var dvärgmås. Men sedan såg jag att den hade spetsiga vingar.

En liten skratmås?

– Nej, när jag tittade närmare såg jag att vingteckningen inte stämde. Jag såg den ljusa vingundersidan och noterade näbben som var svart. Jag såg också benfärgen som gick åt det orange hållet.

– Det här är inte sant, tänkte jag. Jag hade min tummade Fågelguiden med mig och kunde bara konstatera att det var en gammal trädmås i vinterdräkt.

– Efter en stund lade den sig på vattnet och då kunde jag också studera den grå nacken.

– Jag var helt paralyserad och för att undanröja minsta tvivel på vad jag såg ringde jag **Christian Cederroth** som efter att jag rabblat alla karaktärer bara kunde konstatera vad jag själv kommit fram till.

– Jag larmade ut fågeln men visste samtidigt att ingen skulle hinna ut eftersom det inte gick någon mer båt.

Istället ägnade sig Lars-Gunnar åt att försöka videofilma trädmåsen. Han hade tre mackor kvar i matsäcken och slängde ut brödbitar i vattnet för att försöka få den på nära håll. Det lyckades och vid några tillfällen kom den riktigt nära – bara på 4-5 meters håll.

– Jag hade väldigt lite batteri kvar i kameran, men jag kunde ta korta sekvenser, slå av kameran, slå på den igen och ta en ny snutt.

Resultatet har säkert många av er sett på hemsidan och här kan du se ett par bilder som hittills inte publicerats.

Foto: Lars-Gunnar Lundquist

LG höll koll på fågeln ända till skymningen då den lagt sig på det is-sörjiga vattnet. Det såg bra ut inför morgondagens anstormning. I gryningen lördagen den 4 januari stod ett förvåntansfullt gäng skådare på fastlandet och väntade på den första och enda färjan till ön. Väl framme på syddudden kunde man dock snabbt konstatera att trädmåsen var borta. Eftersök pågick i tre timmar innan färjan gick tillbaka igen.

– Många hade åkt långt och det är naturligtvis trist att inte fler än jag fick se fågeln, säger Lars-Gunnar som samtidigt konstaterar att ett par av megararrisarna på senare tid ju haft fräckheten att snabbt försvinna – vitvingade lärkan på Gotland och dvärg-rördrommen på Landsort.

Kommentar: Det finns tidigare två godkända fynd av trädmås i Sverige: Getterön (HI) 1990 och Måseskär (Boh) 1996. Inom parentes kan nämnas att trädmåsen på Utlängan var öns andra amerikanska mås. År 1987 upptäcktes här även en sotvingad.

SAMMANSTÄLLNING & INTERVJUER: BISTER

Observera att av de beskrivna fynden är det bara mongolpipärkan på Brudarebacken i Göteborg som granskats och godkänts av RK. Uppgifterna om tidigare godkända fynd har hämtats ur Svenska Fågellistan framtagen av Kalle X.
www.club300.se/lister/svelist/

UPPSNAPPAT

Henrik Lind ny boss för fågelskyddet

Henrik Lind, 47, från Lund tog den 1 januari över ledningen för den arbetsgrupp som administrerar C3s Fågelskyddsfond. Han efterträder **Mikael Rosén** som haft motsvarande uppdrag sedan 1996.

– Det ska bli intressant, spännande och roligt, säger Henrik som har ett starkt intresse för naturvårdsfrågor och haft en rad uppdrag för WWF och Naturvårdsverket, bl a har han deltagit i rovdjursprojekt i fjällkedjan.

– Att vi har kunnat skapa egna medel för fågelskydd ger Club300 en stark, moralisk ryggrad. Fågelskyddsfonden är mycket viktig för vårt anseende, poängterar Henrik som till vardags jobbar som läkare och forskare.

I nästa nummer kommer han tillsammans med övriga arbetsgruppen – **Martin Tjernberg**, **Stefan Lagerblad** och **Lars Larsson** – att presentera de nya fågelskyddsprojekt som ska få C3-pengar.

Samtidigt som Mikael Rosén tackar för sig vill han poängtera att fågelskyddet – förutom konkreta räddnings- och restaureringsresultat – gett klubben fin PR både här hemma och utomlands under åren.

– Bland de mer lyckade insatserna kan jag nämna stödet till den tidigare starkt utrotningshotade Puaiohi-trasten på Hawaii. Folk kan tycka det märkligt att vi skänker pengar till rika Hawaii, men pengarna har behövts och vi har kunnat bidra till att trastpopulationen nu kan betraktas som på gränsen till livskraftig.

– Bland lyckade svenska projekt kan jag lyfta fram restaureringen av Triberga-Alby mosse, säger Mikael.

Snabbkliv till 400

När **Matz Jonson** från Filipstad vaknade på morgonen den 16 oktober hade han 398 arter. På kvällen hade han sprängt 400-vallen. Han började med mongolpipärkan i Falsterbo och avslutade med brunsångaren i Södra Lunden vid Ottenby på eftermiddagen.

